

[A. C. Normann.]

som ingen i den mellemliggende periode har forvundet den.

Jeg vil derfor vægre mig ved at betragte behandlingen af fangerne som en ting, man bare kan sætte i forhold til almindelige forsikringsprincipper og almindelige erstatningsprincipper, og derfor også vægre mig ved at bidrage til, at de bestemmelser, der i lovforslaget omfatter de tidligere fanger, på nogen måde bliver forringet.

Jeg forstod vist ikke helt det ærede medlem hr. Per Federspiels synspunkt, da han pegede på, at de tidligere fanger jo i og for sig ikke er folk, der var forfulgt af nazismen, men folk, der forfulgte nazismen. Jeg forstod ikke rigtig hensigten med at nævne det, for det er vel ting, der også gælder for de andre, dem, som var sabotører, dem, som efterhånden var blevet så medtaget nervemæssigt og på anden måde af modstandskampen herhjemme, at de af modstandsbevægelsen blev rådet til at rejse til Sverige, simpelt hen fordi de efterhånden var blevet nytteløse i modstandskampen, folk, af hvilke nogle begik selvmord, og hvis enker, der lever endnu, lige så godt kunne have krav på erstatning. Det var mennesker, der i og for sig, om ikke alle sammen, så dog i stort antal netop var nazismens forfølgere og derfor også blev nazismens ofre.

Jeg kan ikke finde det ret og rimeligt, at den ene af de to grupper, nemlig fangerne, skal enten lades ude af betragtning eller stilles ringere til fordel for de andre grupper. Efter mit kendskab til, hvorledes disse to grupper er blevet ramt som ofre for nazismen, og for resten også under hensyn til den måde, man siden har forsøgt at bøde på de sår, de fik, bør fangerne ikke stilles ringere. Hvis man kan regne med, hvad der står i det norske blad Griniposten om den norske fordeling af erstatningerne, tilgodeser man også i Norge i meget høj grad fangerne ved fordelingen af den erstatning, som Norge har fået.

Ragnhild Andersen: Jeg var glad for den udtalelse, det ærede medlem frk. Helga Pedersen fremsatte i anden omgang. Det er jo heller ikke min tanke, at der skal laves uoverensstemmelser, hvor der ikke er det.

Jeg forstod også på det ærede medlem, at hun havde forståelse for de synspunkter, jeg fremførte angående de langvarigt indespærrede og de langvarigt deporterede, og det ærede medlem sagde, at sådanne to mænd, som jeg havde nævnt, burde man naturligvis tænke på. Det vil også fremgå af den redegørelse, der foreligger, og som de ærede medlemmer ikke har set, at det drejer sig om ting og forhold, som man ikke bare kan se på ud fra synspunktet enkeltpersoner. Man må vide at tage hensyn, og jeg håber også, det bliver muligt.

Jeg vil endelig sige til den højtærede socialminister, at jeg er ikke tilfreds med hensyn til spørgsmålet om skemaer. Vi har et glimrende folkeregister, og vi har oven i købet et billigt postvæsen — det koster kun 12 øre at sende en tryksag ud med posten. Efter min mening ville det ikke være vanskeligt, og det ville være en pæn og rigtig handling, synes jeg, at sende skemaerne ud til alle de mange navne og adresser, man har fra besættelsestiden.

Aksel Larsen: Jeg har en bemærkning til det ærede medlem frk. Helga Pedersen, som siger, at de nervedbrudte, der ikke hører til de anerkendte invalider, naturligvis bør have erstatning. Ja men hvor vil det ærede medlem så trække grænsen? Hvis man forsøger at formulere en lovparagraf om, at de nervedbrudte, der ikke er anerkendt som invalider, skal have erstatning, men de, der ikke er nervedbrudt, skal ikke have erstatning, kan det ærede medlem så ikke se, hvor vi havner? Hvorledes skal man afgøre, hvem der er nedbrudt, og hvem der ikke er tilstrækkelig nedbrudt? Hvor skal man trække grænsen, og hvem skal træffe afgørelsen? Jeg tror, det ærede medlem skal lade være at forsøge at få noget sådant ført ind i loven.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel modsiger sig selv, og det er måske forståeligt. Det bør det ærede medlem i hvert fald tænke over; det kan være, det kan få ham til at revidere sine synspunkter. Han forklarer temmelig indgående, at fordelingen af af den tyske ydelse efter erstatnings-synspunktet er umulig. Jeg er enig; jeg har selv sagt det samme. Og dernæst siger han, at så må man altså fordele pengene til dem,